

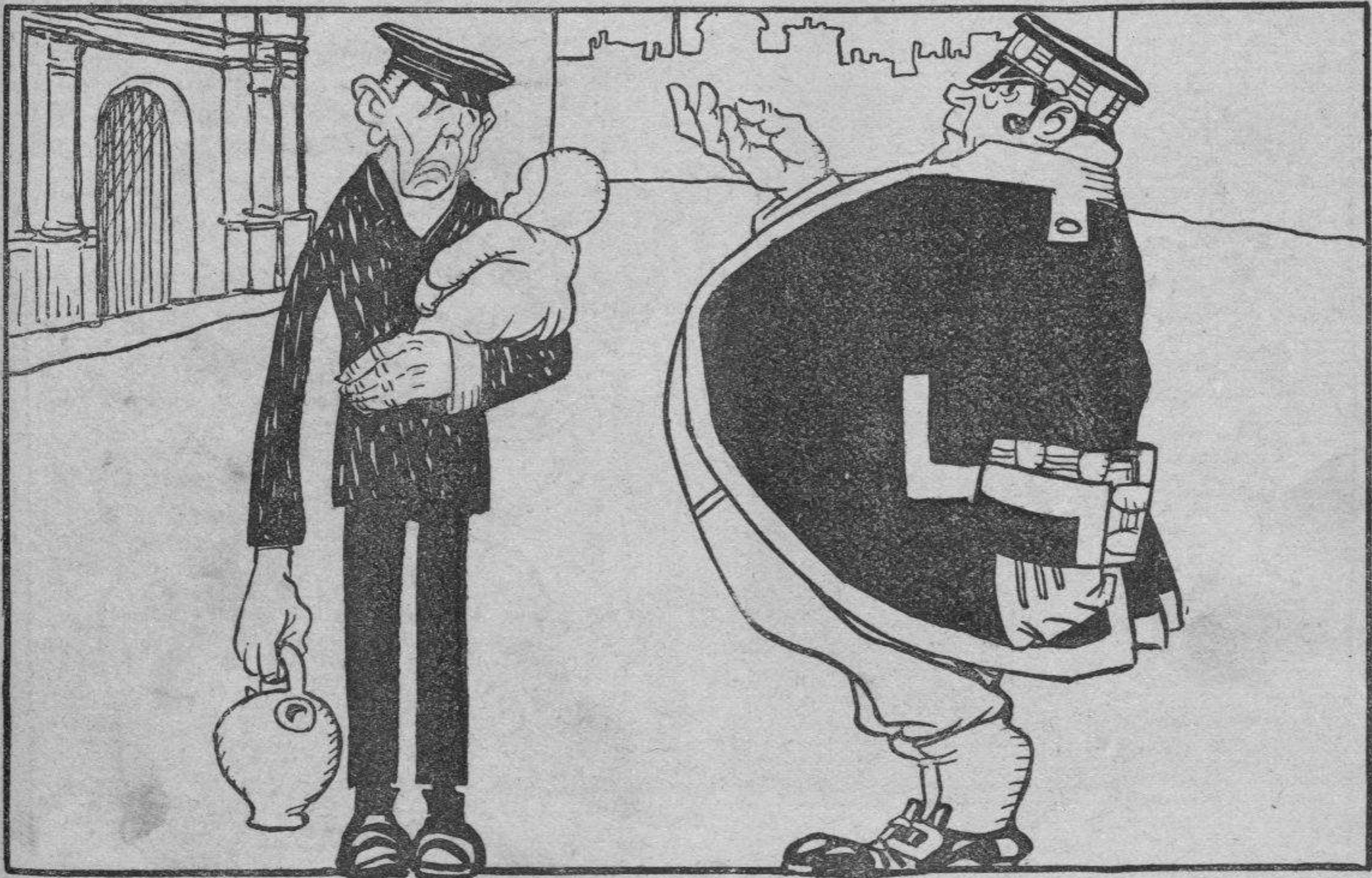
MONDIAL HUMOR

10 CTS.

[Redacció] i Administració: Carrer de Mallorca, 192

10 CTS.

— En la casa ont serveixo estic jo sol com a criat.
 — Caramba, i que pesat ho tindrà! Perquè en la que jo estic hi ha cuiner, cambrera, *ama de llaves*, dos criats i groom.
 — I qui es el que té més feina?
 — La senyoreta.

MONDIAL HUMOR

CRÓNIQUES FRÍVOLES

Reclams noucentistes

La tendència del progrés, d'ençà que'l món es món, propèn visiblement a convertir en accions purament mecàniques aquelles manifestacions de l'activitat humana que en llurs principis no podien acomplir-se que no fos mitjançant l'actuació directa i essencial de la intel·ligència.

D'això, que vostès tal vegada no se n'havien adonat, un servidor n'havia pres bona nota ja fa temps, i si no'ls havia espalmat abans amb tant estupenda observació degut era a que no s'havia presentat encara oportunitat que'm dongués peu a fer-ho.

Doncs, com els deia, la mecànica de dia en dia va fent

cosa superflua l'exercici del nostre intel·lecte i gaire be inútil la nostra iniciativa personal, i encara que penso que no'm creurien per la meva bona paraula, perquè no sigui dit que abuso de la seva confiança els retreuré, a tall d'exemple, alguns casos que m'acrediten de verídic.

Aquí tenen, en confirmació de la meva tesi, aquest sens-fi d'industries l'exercici de les quals requeriria de l'obrer un treball manyós i conscient que l'elevava a la categoria d'artífex, i que avui, sense cap mena d'aprenentatge, poden ser practicades pel primer peó o manobra que's presenti a demanar-hi feina.

Precisant la qüestió, aquí tenen aquests sistemes moderns de planxat alemany, austriac, holandès, búlgar, serbi, montenegrí, i vagin anomenant nacions balcàniques, que fan avui completament inútils lo propi la

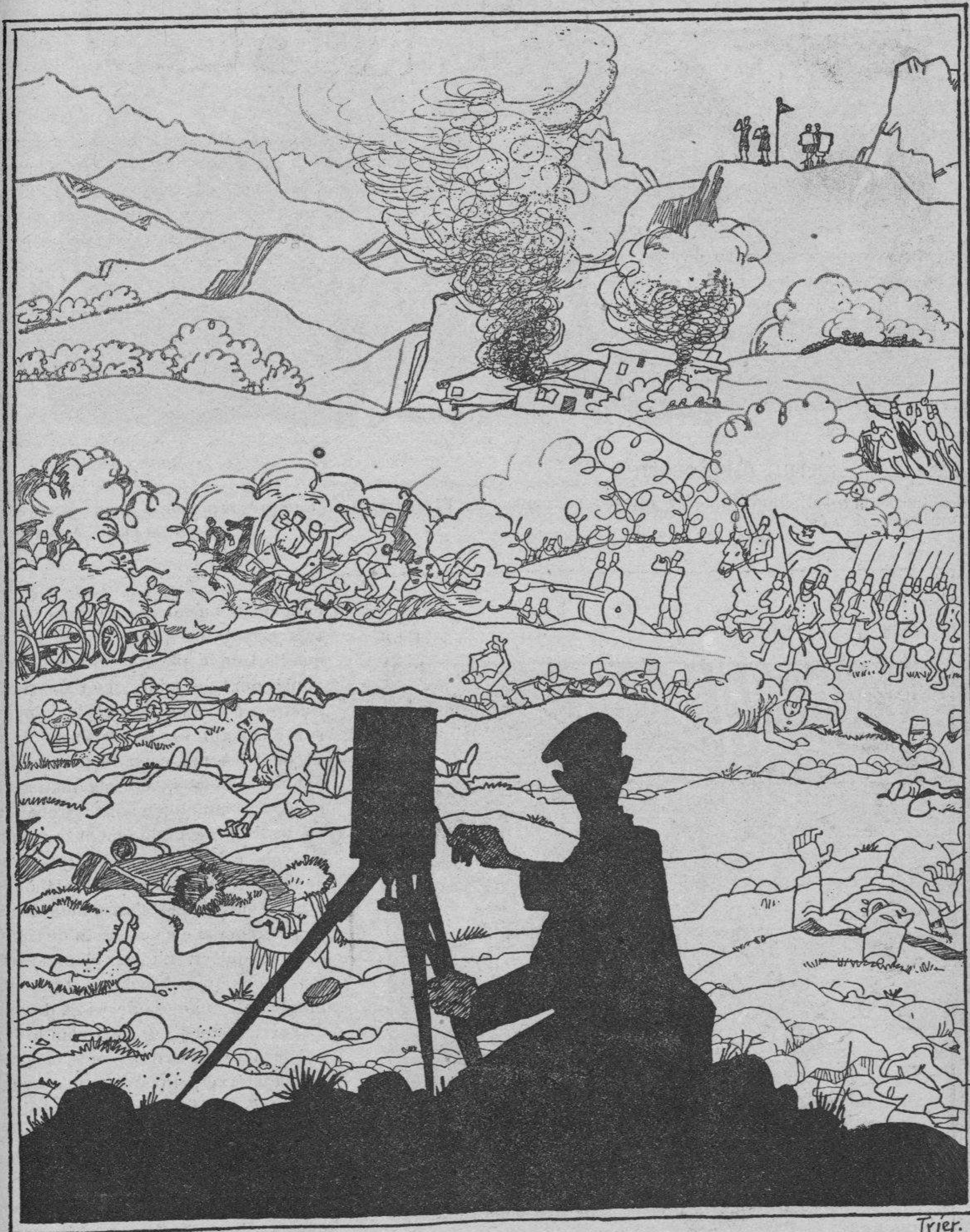

—Alerta amb les camisetes, o sinó aviat no'ns quedaran més que les dels metxers Auer!

(Del *Simplicissimus*, de Munich)

A LA GUERRA DELS BALKANS

Trier.

El fotògraf del cine. — Eil Deixeu el morts una mica més a la dreta!

(De *Lustige Blätter*, de Berlín)

ENTRE DIPLOMATICIS

— Sobre tot, hem de tenir interès en conservar l'Imperi turc. Sempre representa unes quantes embaixades més.

(Del *Lustige Blätter*, de Berlín)

— Dignes, papà: per què la música toca uns cops molt baix i altres molt alt?

— Perquè primer se n'enterin els que hi senten i després els sords?

(Del *Jugend*, de Múnic)

cura de la bugadera en deixar netes de tota màcula les peces de roba blanca, que l'art de la planxadora en donar-los aquell punt de midó que requerien i el llustre de planxa que era de llei i raó, sense extralimitar-se per carta de més ni perdre-s per carta de menys. Doncs aquestes fineses, aquests matisos que elevaven i ennoblíen aquest treball, avui els ha *dibolit* completament la maquinaria: els colls i punys entren bruts i suats per una banda del diabòlic enginy i surten per l'altra nets flamants i rígids com si els acabessin de comprar a cà'l camiser. L'ideal planxadora de mans blanques i polides, torment de municipals enamoradiços i de desvagats de barri, es un tipus que, com la forma poètica i les unces de perruca, està cridat a desaparèixer, suplantada per jornalers totxos i profans, amb més condicions pera fer de bastaix que d'altra cosa.

I qui diu de la industria de la planxa parla també per tantes altres, com la tipogràfica, que havent assolit la preeminència dintre de les manufactures *intellectuals*, i ara un pur joc de nois d'ençà que linotips, monotips i demés *tips* han vingut a convertir les impremtes en tallers de fundició i als caixistes en metalúrgics.

I considerant-los ja suficientment convençuts amb aquest parell d'illuminosos exemples, anem ara a ocupar-nos del cas concret que'ns fa parlar, que no es altre que'l de la mecanització també que acaba de sofrir un altre ofici, el més espiritual y delicat de tots, el de dependent de botiga d'articles al detall.

Fins ara, al jove que volia ingressar en tant digne estament se l'obligava a passar un llarg i penós aprenentatge, que solia esmersar entre fer viatges a la font, portar paquets a casa dels clients i rebre clatellades de la dependència, sens perjudici d'exigir-li, un cop ja graduat, més condicions d'intel·ligència, de caràcter i fins de figura que si hagués d'ingressar en la carrera diplomàtica.

Un dependent de botiga, fos de l'article que fos, havia de començar — i això no podia ser més natural — per conèixer el genre objecte del negoci, saber distingir entre les classes i qualitats, apreciar lo convenient, i si's tractava de mercaderia mesurable, confrontar-lo amb la mida, fos lineal, fos de capacitat, en forma de que, abans

— Escolta, tu: que hem de saludar lo, an aquest general?
— Ca! Si es un que surt a les pel·lícules del cine!

(Del Jugend, de Munich)

— Però que no sabs que ella no canta per menys de vinticin lluisos?

— Vaja, explicat; ara entenc perquè mai canta enlloc.

(De Le Figaro, de Paris)

de perdre-hi l'amo, ne sortís perjudicat el sistema mètric decimal.

Però això era lo elemental de la carrera, lo rudimentari. Lo que sublimava la professió, lo que li donava prestigi i consideració de facultad, lo que convertia el dependent en un artista, eren les seves qualitats personals, lo propi morals que físiques.

Encaminat tot a la conquesta i bon conreu del client, — i ja no es per dir si al de la clienta — el dependent havia de ser — i ho era, si us plau per força — guapo, elegant, amable, alegre i, sobre tot, pacient, passés lo que passés.

Se li requería que fos bon xic psicòleg pera comprendre el tracte que calia donar a cada comprador; que posseís condicions oratories pera convèncer i persuadir que lo blanc es negre, i viceversa; que tingués certs coneixements de l'estètica plàstica pera exhibir els articles als ulls del parroquià en forma artística i vistenta; que fos galant amb les senyores, emprò sense excedir-se ni menos encongir-se. En una paraula: que no's necessitava pas menys cultura, pera estar-se dignament darrera d'un tauler, de la que's necessita pera ocupar una taula ministre d'advocat o la tarima d'una càtedra.

Però en lo successiu la mecànica, la ditxosa mecànica, vindrà també a esborrar del catàleg de les professions intel·ligents aquesta del comerç a la menuda.

Parlo, com tal vegada vostès ja hauran comprès, per aquests retolets que han aparegut en alguns aparadors, en els quals se posa «en boca» de la mercaderia la ponderació de les excel·lències de la mateixa, en detriment, molts cops, de la modestia de la propia mercaderia.

LA NOVA ALIGA DE QUATRE CAPS

(Del *Punch*, de Londres)

Aixís hem tingut ocasió de veure a sobre de diferents models de calçat retolets d'aquesta mena amb expressions que, si fa o no fa, diuen aixís: «Cómpreme usted y no se arrepentirá»; «Me han hecho manos expertas»; «Soy la misma elegancia». En un basar de robes fetes hem sorprès, penjada d'un abric de rigurós hivern, la següent indicació: «¡Me río yo de las nieves perpetuas!» En una paraigüeria d'aquesta ciutat podrà veure qui ho vulgui paraigües que ostenten llegendes per l'istil: «¡Conmigo no puede ni el diluvio!»; «¡Vayan ustedes echando chaparrones!» En certa confiteria hi hem llegit damunt de diferents pastissos, braços de gitano i pots de confitura, l'etrerets d'aquesta conformitat: «Pruébeme usted y sabrá lo que es morirse de gusto»: «¡Ay, qué rico soy!»; «El propio manjar de los dioses, comparado conmigo, resulta mojama».

Vegin, doncs, aont anirem a parar, si el matex genre es qui's fa l'article i l'alabança de les seves excelencies. Passi que un temps s'anunciés el preu, que es sempre lo més penós de dir pera'l venedor, sobre tot quan el preu es car, però tot lo demés resulta una usurpació d'atribucions a la dependència i es quitar-li tota la gracia.

Repetim-ho: aont anirem a parar per aquest camí? Perquè si avui els objectes de comerç se fan aquesta autopropaganda per escrit, demà se la poden fer per medi del fonògraf, i tirar floretes a criades i modistetes si's tracta d'articles de queviures o de merceria.

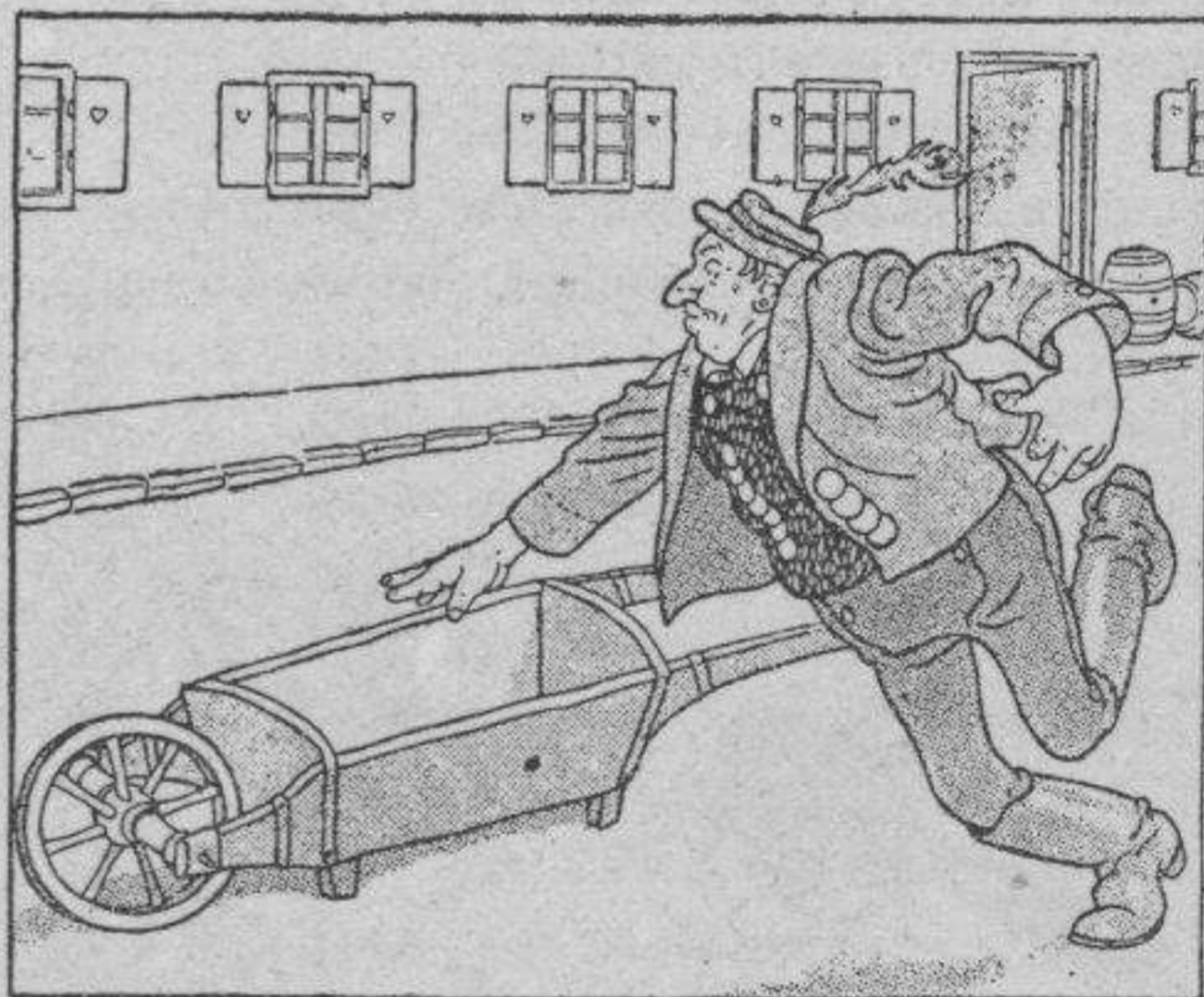
I els dependents que s'estiguin, mentres tant, aguantant la capa com uns estaquirots, obligats a haver de sentir, «de llavis» d'una penca de cansalada viada o dels

d'una peça d'entredós, «requiebros» endreçats a les respectives compradores, d'un «calibre» per l'istil: «Malvinatge qui no l'estima, terrocet de sucre candil»; «I que n'arriba a portar, de sal, repartida per aquestes «hetxures» de sirena encisadora!»

Realment, si aquests temps arribessin, el ser dependent de comerç a la menuda resultaria gairebé un ofici tant inútil com ser diputat de la majoria. — ARGOS.

— Me sembla que amb la baixada que fa aquest carrer i les copetes que porto a sobre no arribaré a casa sense que caigui.

— I si provava aquest carretó?

— Magnífic! Espatarrant!

(Del *Meggendorfer-Blätter*, de Munich)

Petites curiositats

La microbimania

Un dels aparells d'investigació científica que indubtablement han fet més mal a la humanitat es el microscopi.

El subjecte que va inventar aquest fòtil; si ho va fer amb consciència dels efectes que del seu ús esdevindrien devia tenir un fetge de rajada del que Deu ens en deslliuri.

En primer lloc l'instrument de referencia pugna evidentment amb les lleis de la naturalesa, que són les de Deu mateix, el qual, en la seva infinita sabiesa, va fer les coses que són invisibles amb l'únic i exclusiu objecte de que no's veiessin; altra cosa es voler-li esmenar la plana, i en el pecat hem dut la penitencia.

La imprudencia d'haver-nos enterat de lo que devíem

LA PROHIBICIÓ DE LA MENDICITAT

— Aquesta vegada sí que us he ben arplegat amb la mà extesa!

(De *Le Journal*, de Paris)

!!!ROMANONES PRESIDENTE!!!

... Y el vivo, ¡el más vivo!, al bollo.

(Del *Gedeón*, de Madrid)

UN EXIT TURC

- Tres presoners! A la fi!
- Búlgars, servis, montenegrins o grecs?
- Periodistes.

(De *Le Rire*, de Paris)

ignorar sempre es la causa de que actualment haguem de viure sempre amb l'¡ai! al cor, tement perills en les nostres accions més insignificants.

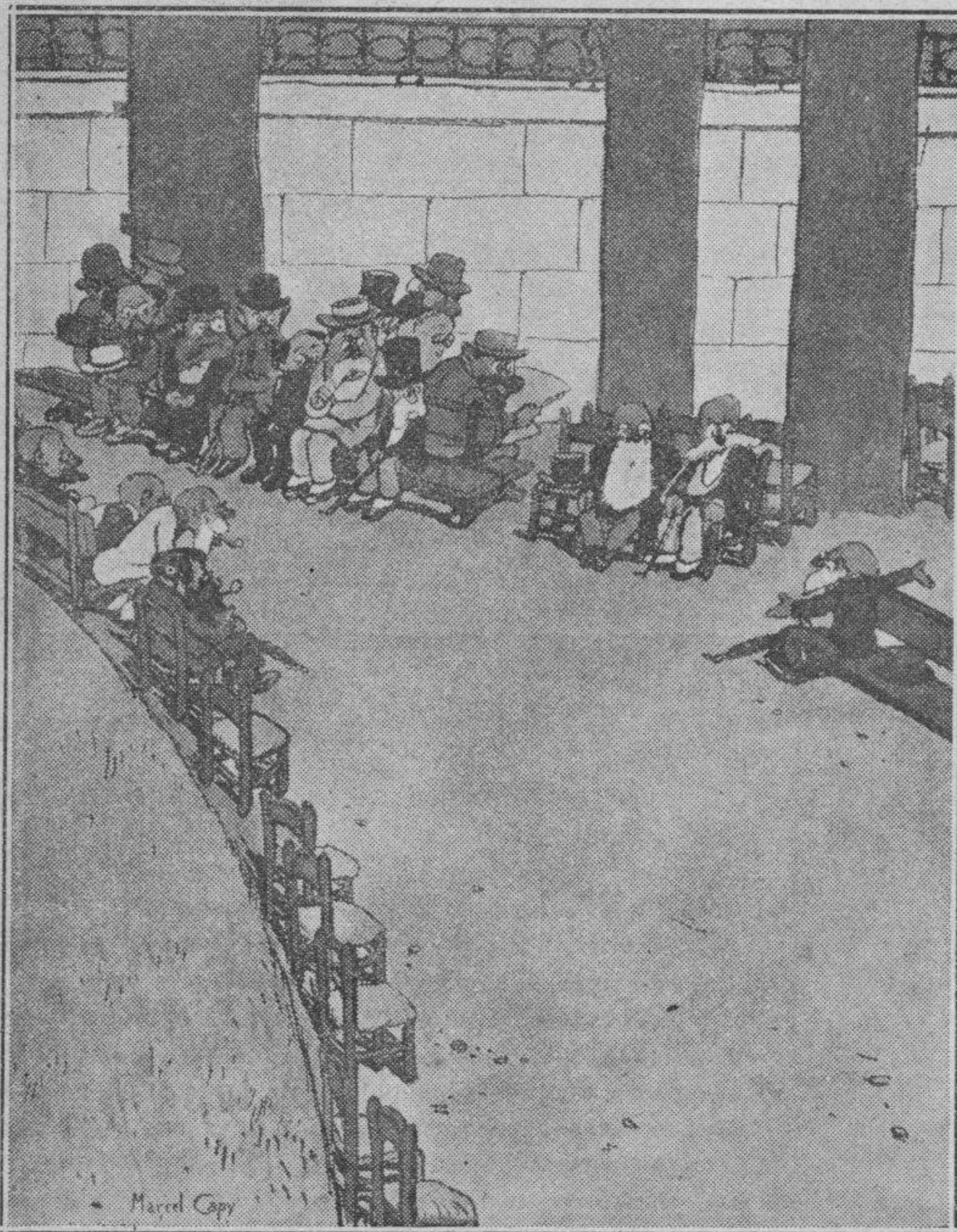
I aquesta intranquil·litat va néixer el dia mateix que a un poca-solta de savi se li va ocórrer aplicar el microscopi a una gota d'aigua i ens va fer avinent el resultat de la seva tafanería insana, venint en coneixement de que, quan bevíem no bevíem, cavallers, sinó que menjavem carn de microbi sense òs en quantitats proporcionalment esfereïdores.

La curiositat insana va anar extenent-se i el microscopi, col·locat a sobre tots els líquids i sòlids imaginables,

MEDIACIÓ (EN LLENGUATGE DIPLOMATIC)

— Jo desitjaria, senyor, que us servissiu interposar-vos...
 — En el suposat de que pogués, abans caldria que'ns reuníssim uns quants amics i coneguts i que arribéssim a posar-nos d'acord.

PARLANT DE GUERRES

— Si, senyors: jo he fet la guerra del 70!
 — Tot sol?

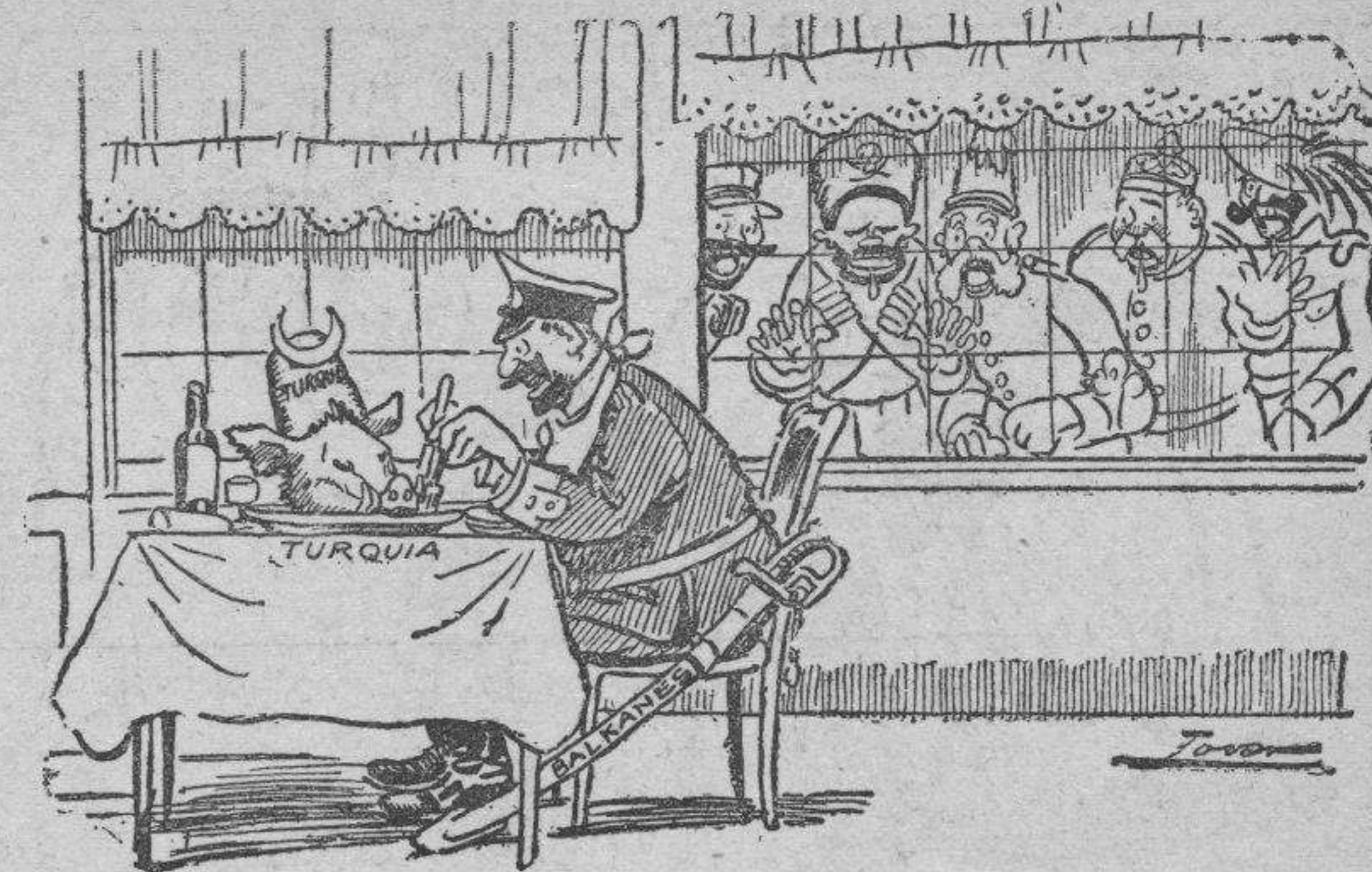
(De *Le Rire*, de Paris)

LO QUE UN HOME PORTA A SOBRE, PACIENT I VOLUNTARIAMENT

Sofreix sense protesta el pes de tanta futilitat inútils, i necessita l'auxili d'una altra persona pera que li porti un saquet de mà de cent grams.

(De *Caras y Caretas*, de Buenos Aires)

UN PLAT FORT

A les potencies se'ls obre la gana al veure el búlgar com se prepara a trinjar.

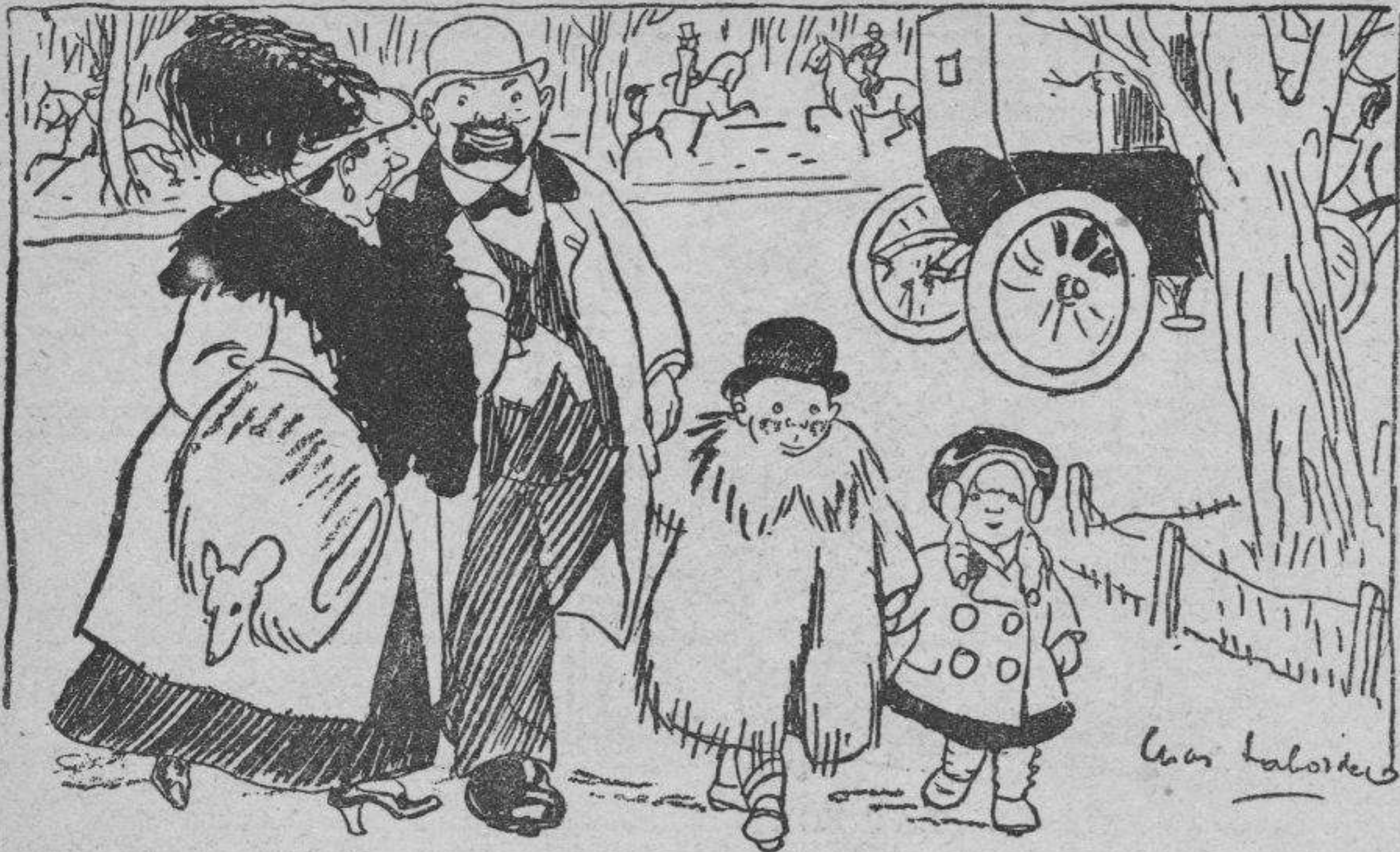
(Del *Heraldo de Madrid*)

EL CRÍTIC INDULGENT

— Com que he usat mals colors, aquest fragment m'ha canviat de tò.
 — Què li fa? No's tracta pas d'una obra de música!

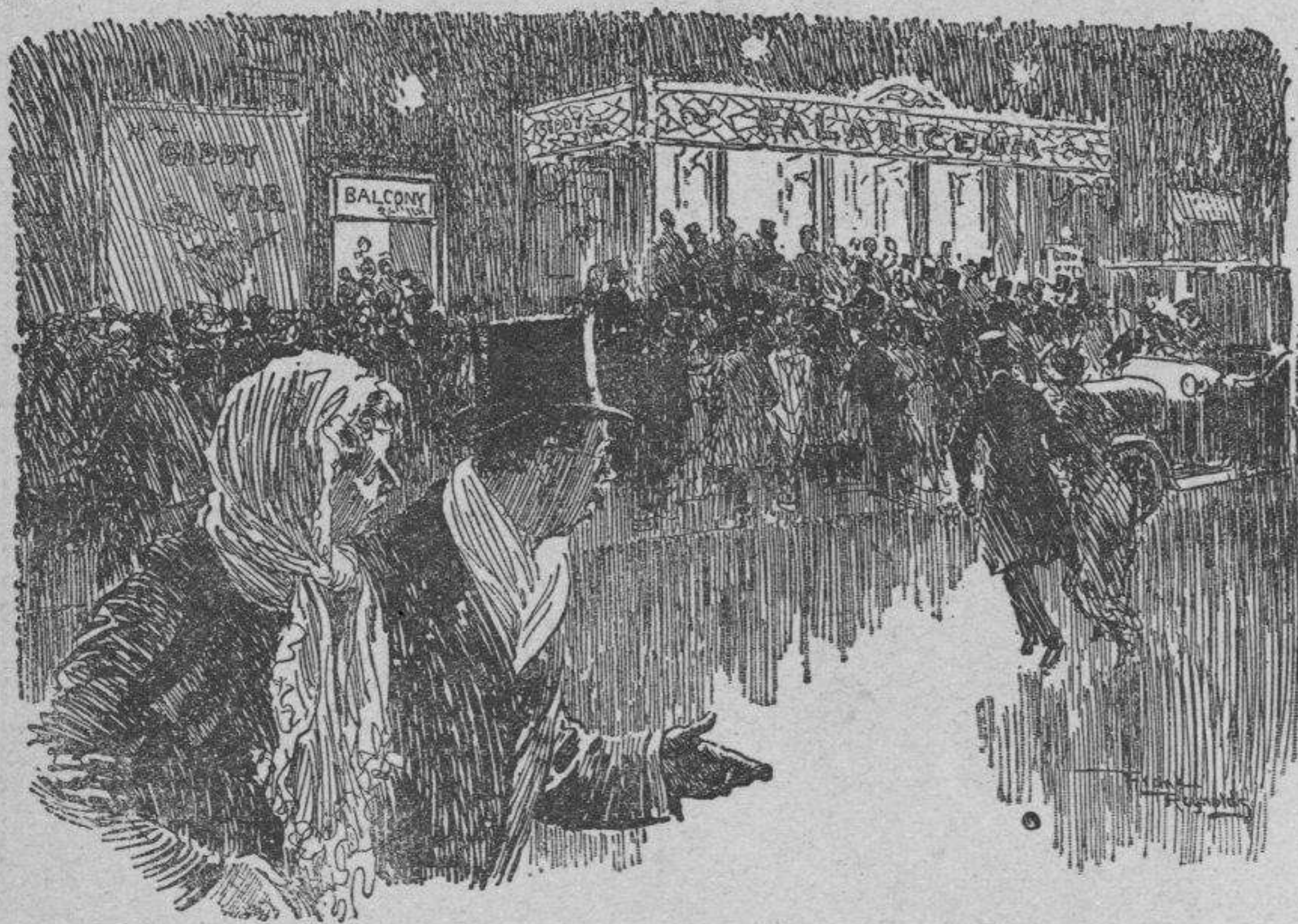
(De *Le Sourire*, de Paris)

PROPINA ESPLENDIDA

- Que ets boig, de donar dues pessetes de propina?
- Es que la peça era falsa.
- Però no tenies cap peça de pesseta que també ho fos, de falsa?

(De Le Sourire, de Paris)

- Sembla mentida! Els teatres serios no tenen públic, i en aquest cine indecent no s'hi pot entrar de tant ple!
- I si ho provessim?

(Del Punch, de Londres)

damunt dels pèls del bigoti d'un senyor i en els rínxols dels cabells d'una senyora, i a sobre dels billets de banc amb el bust den Quevedo, i enfocant un duro dels d'Amadeu, que fins fa poc havien estat tinguts per peces de tota confiança, arreu s'hi ha constatat la presència de micobis, miasmes, infusoris i demés besties minúscules que han deixat força enrera la mala fama mortífera que s'havien fet un temps lleons, tigres, panteres i demés

animalons d'aquests, esdevinguts avui a la categoria de xais anyívols.

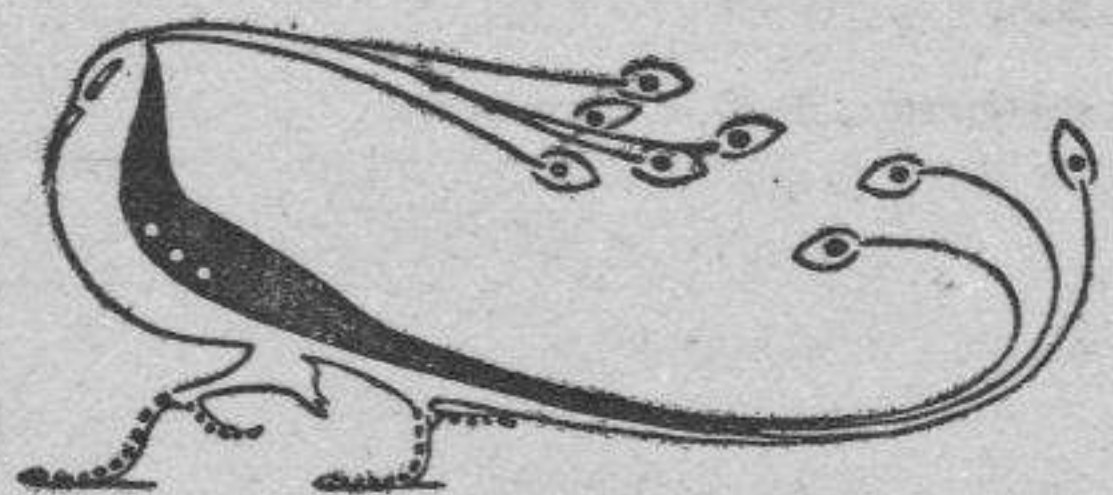
Però en bona hora, senyors meus, que no poguessim menjar ni beure, ni deixar-nos el bigoti, ni cobrar en paper ni en plata, perquè consta que hi ha gent que de tot això se'n passa; lo més irritant, sobre tot pels que vivim de l'art de la ploma, es que no poguem escriure sense pena de la vida.

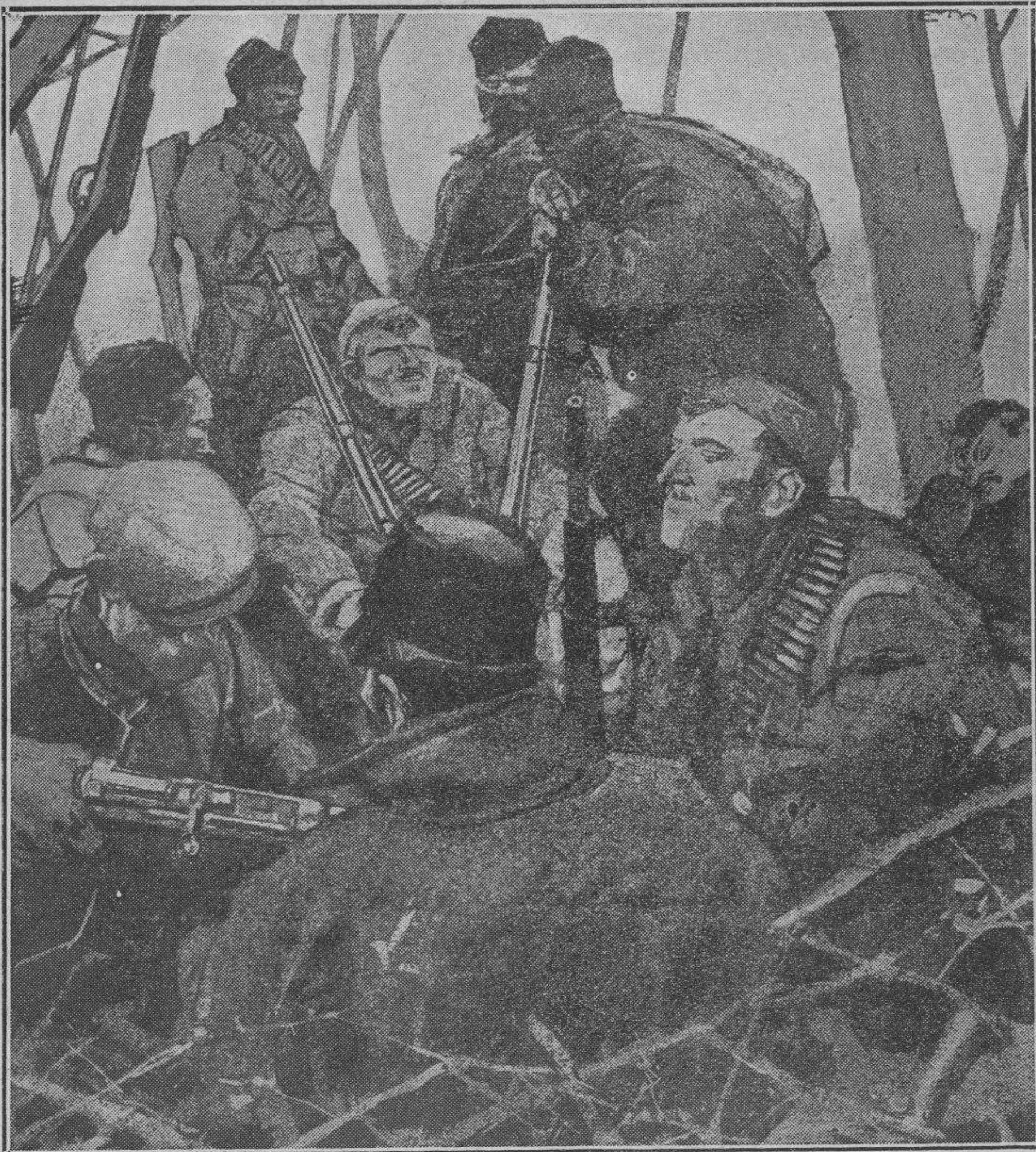
Eldescobriment d'aquest nou perill el devem al beneit del doctor Marfman, de Leipzig, el qual, examinant 67 mostres diferents de tinta de tots colors, hi ha trobat tota una menagerie de sapròfits, bacteries i microbis que vivien allí com a cà'l sogre.

Resultat, cavallers, que d'ençà que he sabut la nova no les tinc totes. Fins a l'actualitat, a tot lo que s'exposava un periodista —i això anant mal dades— es a que li sortissin un parell d'anyets de presiri de resultes d'haver plomejat amb poc compte, però, francament, això de que de mitja dotzena de quartilles un se'n faci la pell, tant mateix es abusar de la classe.

Però, nada, per la vida's perd la vida. Ara, pera'ls pobres escriptors, sucra la ploma en el tinter pera inquietar tot l'eixam de bestioles mal intencionades que hi pululen, exigirà un gest heroic, com el de Mr. Bidel introduint-se, amb la seva forqueta, dintre la gavia de les feres.

Mala fi fes el microscopi!

AL CAMPAMENT TURC

— Doneu prompte la nova de la victòria, perquè demà potser ja serem presoners!

(Del *Simplicissimus*, de Munich)

BONS MOTS

EN LLUÉ, METGE

En Llué es metge i's dedica a estudiar les malalties hereditaries. Una senyora va a consultar-lo i li diu:

— Doctor, fa quatre anys que soc casada i no he conseguit tenir successió. A què haig d'atribuir aquesta desgracia?

— Primer estudiarem els antecedents. La mare de vostè, va tenir successió?

ENDEVINALLA

— Quin es l'animal més fàcil de veure?

— El gat, perquè salta a la vista.

* * *

COMPRADORA CALMOSA

Una senyora entra en una botiga de robes, i després de molta estona de regirar peces, pregunta al dependent:

— Vostè m'assegura que aquesta roba es de moda?
 — Jo li diré — contesta'l dependent. Quan vostè va començar a mirar-se-la ho era, segurament, però ara no m'atreviria a jurar-li-ho.

* * *

EN LLUÉ DIGNE

La senyora den Llué diu al seu marit:
 — Què faries si rebies un andònim acusant-me d'infi delitat?
 — Un andònim? Ni menys l'obriria!

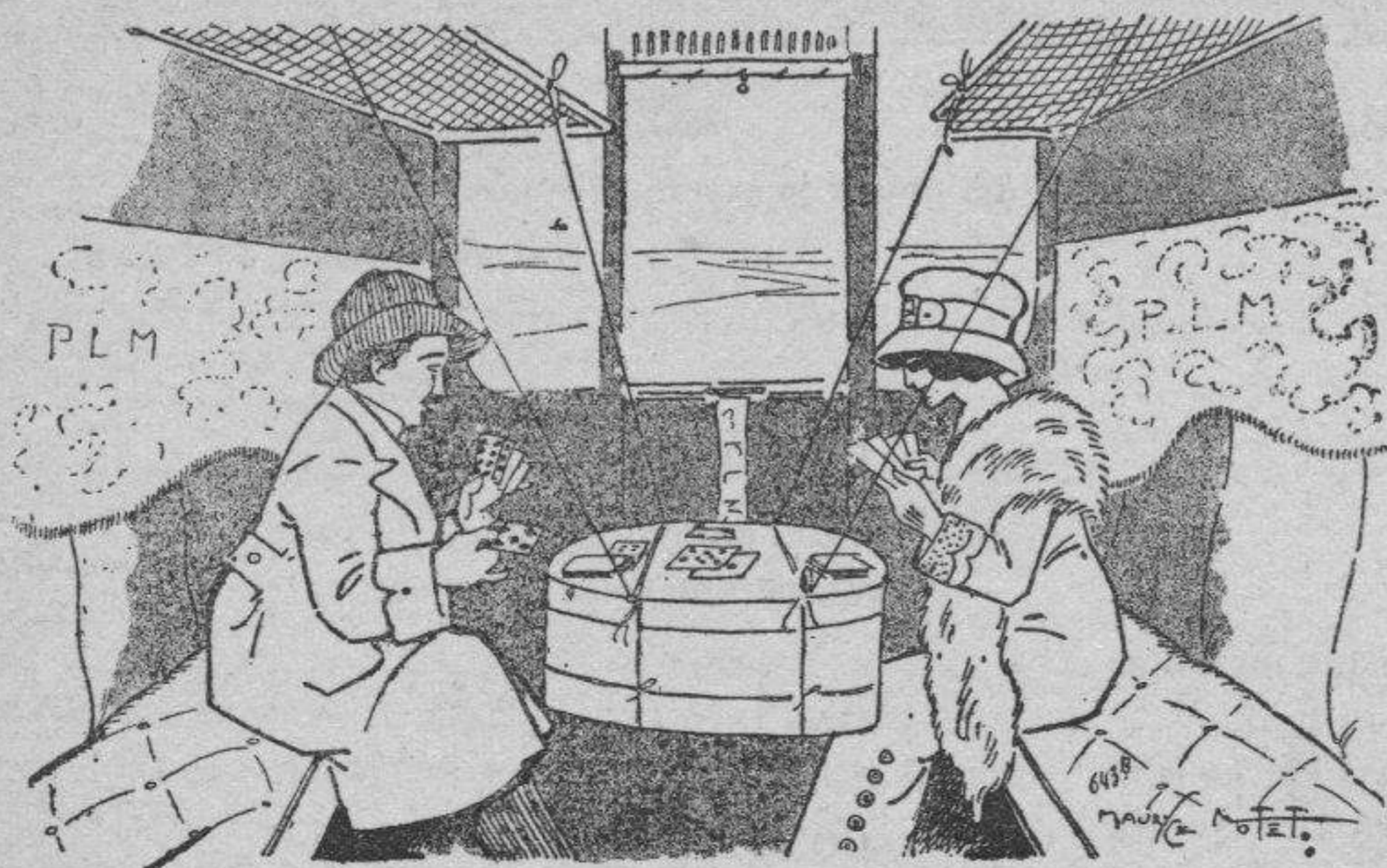
* * *

ENTRE SAVIS

— Estic desesperat. He perdut la memoria!
 — De resultes d'alguna molestia?

— Aont vas amb tants cordills a la capça del berret? Això es ridícol.

— Però, en canvi, resulta comodíssim pera fer la bescambrilla.

(De *Le Pèle Mère*, de París)

— No, era una memoria que anava a presentar a la Academia de Medecina.

— Quina llàstima! I de què tractava?
 — De les malalties de la memoria.

* * *

EN UNA OFICINA

— Senyor Sureda, vostè es una calamitat i no serveix per desempenyar el càrrec que ocupa.
 — Doncs ascendeixi-m, a veure si en el nou càrrec ho faig millor que en aquest.

* * *

EN MUSSOLES, ALCALDE

En Mussoles es alcalde del seu poble, i disposa la celebració d'un aplec, amb el següent avís:

— Si plou al matí, l'aplec se celebrarà a la tarda, i si plou a la tarda, se celebrarà al matí.

* * *

RAÓ DE PES

El malalt: — Vostè es l'únic metge que m'aconsella que no'm mogui de ciutat. Tots els demés m'han dit sempre que vagi a fòra.

El metge: — Perquè, segurament, deuran tenir més malalts que jo.

* * *

PER ECONOMIA

Un pare al seu fill, ensenyant-li el rebut del col·legi:

— Mai hauria dit que'ls teus estudis me sortissin tant cars!

— Doncs veies, papa: i encara jo soc dels qui aprenen menys!

* * *

L'EXCEPCIÓ DE LA REGLA

En una fàbrica de flors artificials:
 — Tenen alguna corona amb una inscripció que digui: « A la meva estimada sogra »?

— No senyor. En vint anys que'ns dediquem an aquest negoci es vostè el primer que demana semblant cosa.

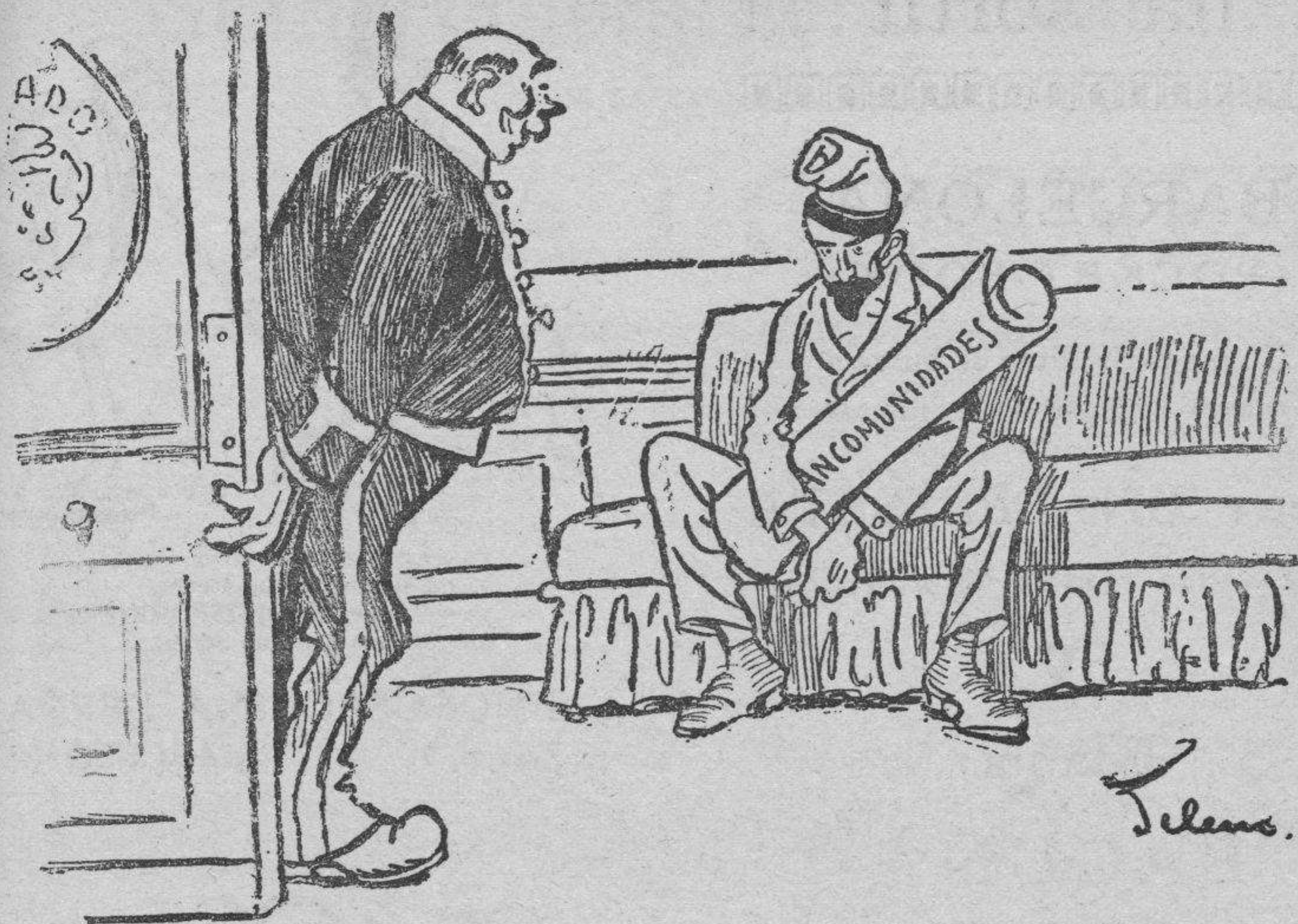
* * *

A LA PREVENCIO

Porten a la prevenció a un subjecte que ha agafat un gat fenome-

D'ACTUALITAT

EN EL SENAT

L'ujier. — Que tingui la bondat d'esperar-se... assegut.

(Del *Heraldo de Madrid*)

Telens.

nal, i al veure's tancat, comença a donar cops a la porta i a cridar desesperadament:

— Obriu-me, poques-vergonyes, o si no, cridaré la policia.

LOGICA INFANTIL

La mamà. — Estas contenta amb la institutriu?

La nena. — Sí, mamà, es molt bona, però...

La mamà. — Però què!

La nena. — Es molt ignorant. No sab res, perquè quan fem classe tot m'ho pregunta.

ENTRE BORRATXINS

— Desenganya-t, noi: els metges no saben una paraula de medecina.

— Per què ho dius?

— Perquè tots els que m'han vist diuen que tinc el ventre ple d'aigua.

— Que ignorants!

TANT PER TANT

La senyora de la casa's dirigeix a un tenor i li demana que canti una peça.

— Amb molt gust, senyora, però ja es molt tard i temo molestar els veïns.

— No hi fa res. Que's fastiguegin. Ara ens toca a nosaltres pendre la revenja. Pensi que tenen un goç que's passa totes les nits lladrant.

OBSERVACIÓ OPORTUNA

Un senyor completament calvo declara en concepte de testimoni davant d'un tribunal, i diu:

— Quan vaig presenciar el terrible drama se'm varen posar els cabells de punta.

— Recordi el testimoni — replica el president — que ha jurat dir la veritat en tot.

EN ALTA MAR

— Veus allò que hi ha allà al lluny i que amb prou feines se distingeix? Doncs es un tauró.

— No senyor, es una balena.

— Però, home, què'm voldrà ensenyar vostè a mi, que m'he passat la vida navegant? Si sabré jo lo que es un tauró?

— I si sabré jo lo que es una balena després d'haver estat empleat vint anys en una fàbrica de cotilles?

Ja ha sortit!!!

BARCELONA (POCKET-BOOK)

Un magnífic llibre de butxaca
✕ amb 50 vistes de la ciutat ✕

Preu : UNA PESSETA

De venda a totes les llibreríes

Editors :

BAGUÑA I CORNET

Mallorca, 192

Telèfon 7452

BARCELONA

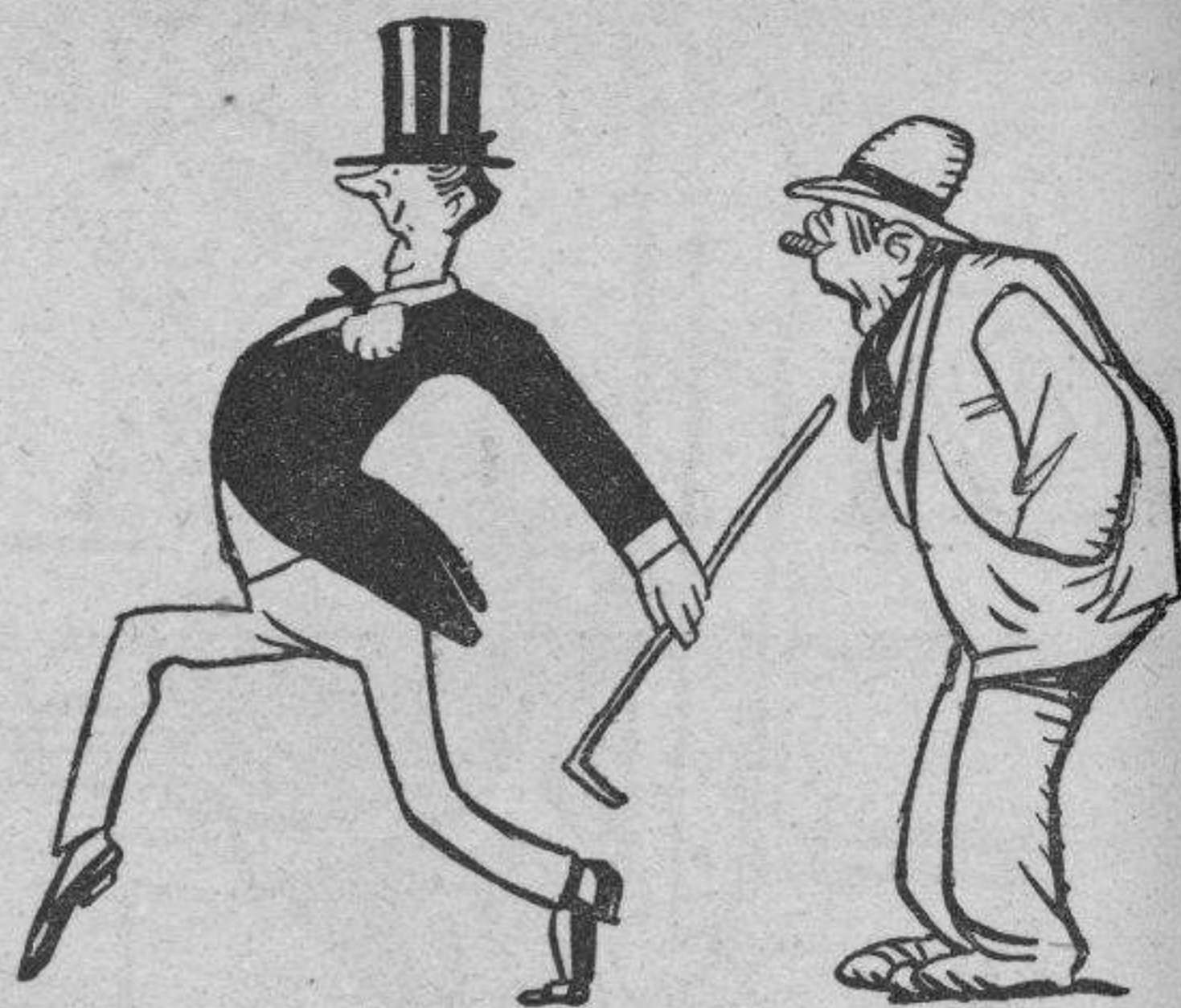

— Pueblo muy fuerte ha de ser
el que haga esta Revista;
con ediciones así
es muy fácil la conquista.

“ÁFRICA” se publica mensualmente

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

Pasaje Mercader, 4 : : BARCELONA

Pasea con gran donaire
y con elegancia que aterra,
y es que usa ENOFOSFORINA
que fabrica Antonio Serra.

ENOFOSFORINA SERRA
Pelayo, 9 BARCELONA

MONDIAL HUMOR

Número corrent. 10 cèntims
Números atrassats. 20 »

SUSCRIPCIÓ

Espanya 6 pessetes any
Extranger 8 francs »

Pagat per anualitats anticipades

Corresponsal a Madrid : JOAN VIDAL MARTÍ
Cardenal Cisneros, 37, principal

SE REBEN SUSCRIPCIONS

Corresponsal a Valencia : Vicents Pastor : Victoria, 11, pral.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

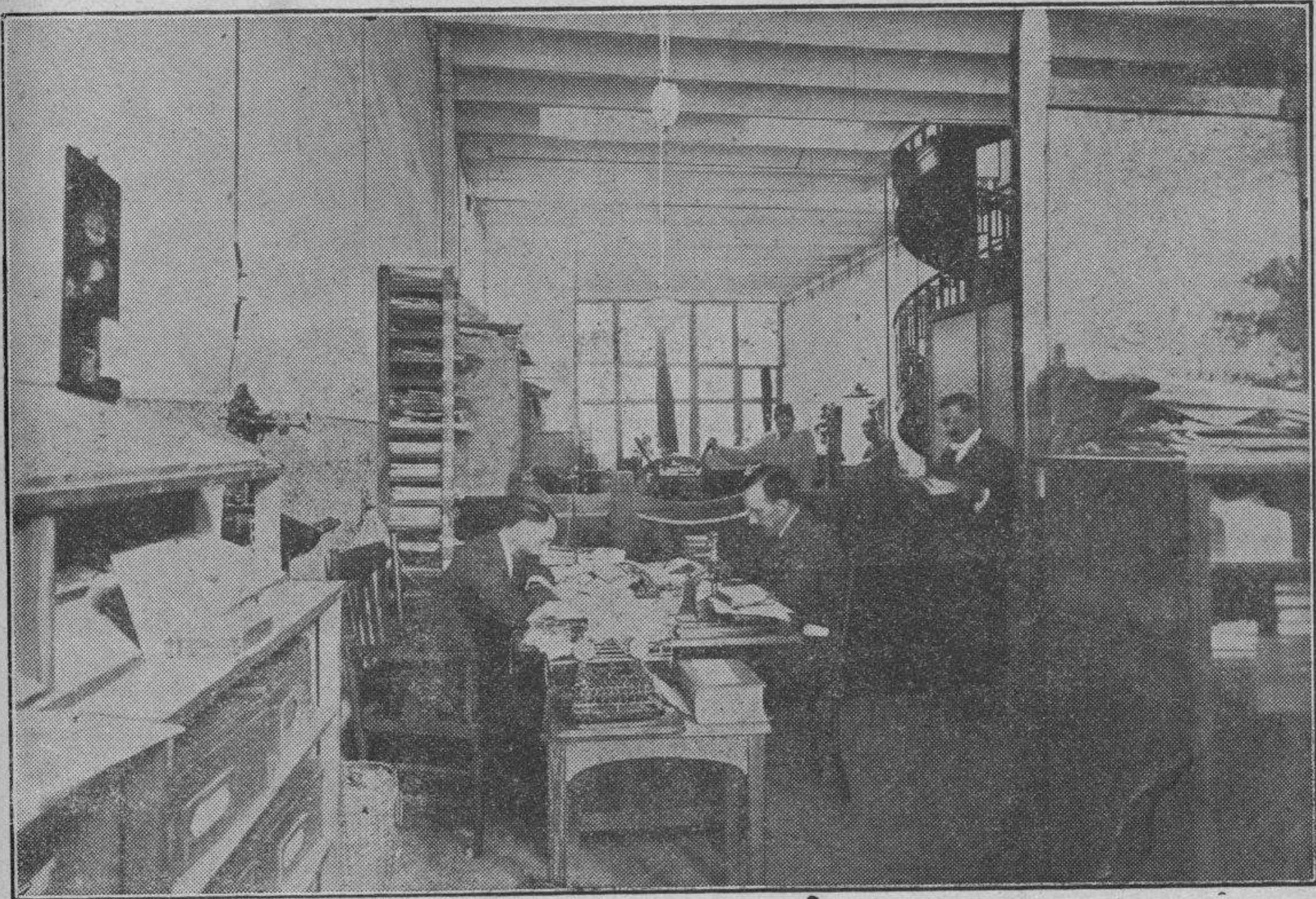
Mallorca, 192 : : BARCELONA

Grans tallers de Gravat

DE LA CASA

BAGUÑÀ I CORNET

Una de les dependències de la casa

Els més perfectes, ràpids i moderns

Els únics a Espanya que graven a màquina per medi de les elèctriques d'imàn
càustic de Berlín

Mallorca, 192 :: BARCELONA :: Teléfon 7452

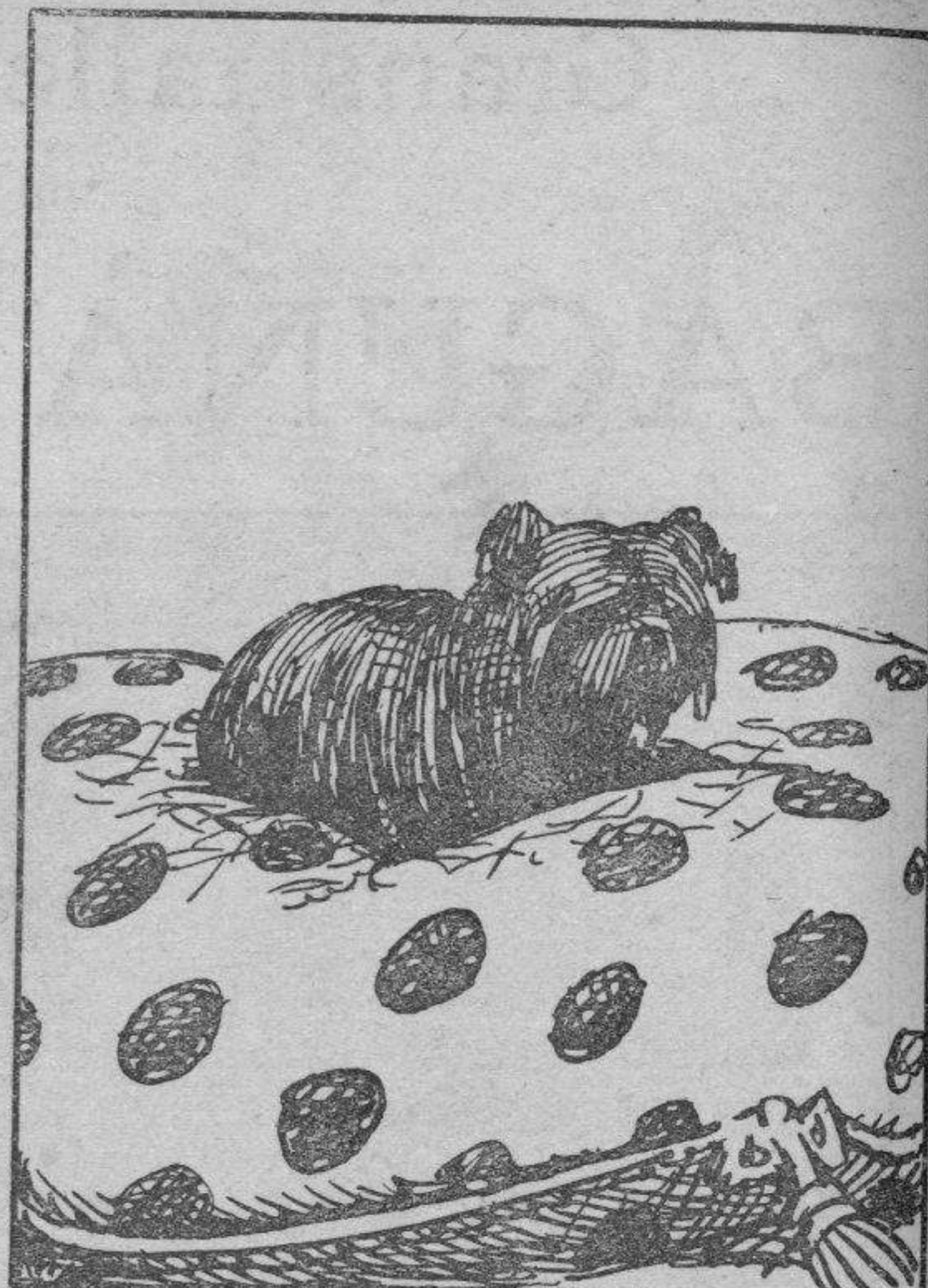
Les mellors
bicicletes?

SANROMÀ

Balmes, 62
BARCELONA

Miss Kata Plum té'l cutis molt fi. Cada nit, abans d'anar-se'n al llit, s'ha d'untar la cara amb vaselina.

També té un preciós terrier del Yorkshire que està fent la muda, i tot ho deixa ple de pèls.

— Com no estimar-la, an aquesta monadal Com no estimar-la i omplir-la de petons!

— Socors! Ajuda! Qui es aquest home que ha entrat a la meva cambra?

MONDIAL HUMOR